

stillede udelukkes fra at være Medlemmer, saa vil jeg paa det skarpeste afvise disse to Paastande.

Overfor Socialdemokraternes og eventuelt Sygekassernes Repræsentantskabs Paastande vil jeg stille følgende: Vort Forslag vil forbedre Forholdene for de ubemidlede Sygekassemedlemmers syge. Det vil forbedre Forholdene for den Mellemklasses syge, som efter vort Forslag nu kan optages i statsanerkendte Sygekasser som nydende Medlemmer uden Statstilskud, medens Forslaget udelukkende vil ramme de Personer, som indtil nu uberettiget har staaet som nydende Medlemmer af vore statsanerkendte Sygekasser.

Hvad nu først den Nedsættelse af Lægeudgifterne, der findes i Forslaget, angaar, ja, saa ved vi jo, at Ministeren for Sundhedsvæsen har nævnt, at en 10 pCt.'s Nedsættelse af Honoraret vil skabe fuld Erstatning for denne Nedsættelse. Overfor denne Paastand af Ministeren vil jeg sige, at saavel i dette som i andre lignende Forhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere er Arbejdstid, Arbejdsydelse og Arbejds løn Staten ganske uvedkommende; men samtidig vil jeg sige, at den danske Lægestand Gang paa Gang har vist sin humane Tænkemaade, Gang paa Gang har taget Hensyn til Befolkningens økonomiske Forhold, og jeg skulde tage meget fejl af den danske Lægestand, om ikke de Forhandlinger, som nu maa optages mellem Lægerne og Sygekasserne, meget hurtigt vil føre til et for Sygekasserne under de ændrede Forhold rimeligt Resultat. Jeg kan tilføje, at disse Udtalelser om Lægerne har jeg refereret for Lægeforeningens Formand, Professor Sophus Bang, og jeg kan erklære, at han personlig er ganske enig med mig i denne Paastands Fremsettelse. Og ligesom Lægerne som Samfundsborgere maa tage deres Del af Reduktionen, saaledes maa selvfølgelig ogsaa Apotekerne tage deres Part af Nedsættelsen.

Saa er der den store Administration af Sygekasserne. Vi er nu oppe paa en Administrationsudgift af 4 Mill. Kr.; en Nedsættelse med 10 pCt. vil betyde en Reduktion paa 400 000 Kr. Den Million Kroner, der skulde blive tilbage som den Del, Sygekassemedlemmerne selv kommer til at betale, tør jeg paastaa i høj Grad vil blive opvejet gennem de Regler, den nye Sygekasselov giver om Misbrug af Sygekasserne, saaledes at der hverken bliver Tale om Forhøjelse af Kontingentet eller om en Indskrænkning af den virkelige Brug af Lægerne.

Men paa disse Punkter staar jo Paastand mod Paastand, og først efter et Par Aars

Sygekasseregnskaber vil man kunne se, hvem der faar Ret, Socialdemokraterne med deres Trusler, deres for al Sygekassevirksomhed ødelæggende Trusler, eller vi, der ved vore Forslag har villet fremme Forsorgen for alle syge i Befolkningen. Som sagt, her, hvor Paastand staar mod Paastand, maa Fremtiden afgøre, hvem der har Ret, men jeg skal nævne fire Punkter, paa hvilke den nye Sygekasselov i allerhøjeste Grad betyder et Fremskridt.

Jeg skal først henvise til det af de Radikale og de Konservative stillede Ændringsforslag om Adgang til Sygekasserne for bemidlede, dog at disse ikke faar noget Statstilskud. Det ærede Medlem Hr. Weygaard havde megen Sympati for dette, men der var saa mange Betæneligheder, at han sluttede med at fraraade at stemme for denne gode Paragraf. Det ærede Medlem Hr. Chr. Søggaard udtalte sig ikke — han vilde vente med det til senere — om denne Paragraf, der vil faa den allerstørste Betydning for hele Landets Befolkning. Naar vi nu gaar til en virkelig og sand Revision, naar vi faar den nye Lov og en Bekendtgørelse, der svarer til denne Lov, vil disse Sygekasser for velstillede faa deres allerstørste Betydning. I Bilag 13 har vi en ganske glimrende lille Oversigt over en Begyndelse til en saadan Sygekasse for bemidlede, og det er jo ikke noget frygtindgydende Billede, der der rulles op, af, hvorledes disse Sygekassers Økonomi er. Det viser sig jo, at disse velstillede Sygekasser har givet de Sygekasser, de har staaet som Led af, 19 736 Kr. i Overskud.

Det er noget andet end de Truselbilleder, det ærede Medlem Hr. Weygaard rullede op om Sygekasser for velstillede.

Det næste Ændringsforslag er Ændringsforslag Nr. 3, som betyder et Fremskridt i Retning af Hjælp til ubemidlede syge, som hidtil ikke har faaet Hjælp. Det har baade det ærede Medlem Hr. Chr. Søggaard og det ærede Medlem Hr. Weygaard været inde paa. Jeg skal ganske kort sige, at jeg kunde tænke mig, at Udtrykket „forældreløse Børn“ blev erstattet af „enligt stillede Børn“ eller „forældreløse Børn og dermed ligestillede“. Thi naar man trænger til Bunds i Forholdet, vil man træffe paa Tilfælde, hvor det bliver nødvendigt, at enligt stillede Børn — hvor et Barn vel har en levende Moder, men hun er ukendt for Barnet — kommer til at falde ind under den beskærmende Lovgivning, som dette Forslag søger at skabe. Jeg kunde derfor ønske, at Forslaget paa sin videre Gang, maaske uden at blive forsinket